

ПРОТОКОЛ

№ 983

гр. София, 01.03.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 36 СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Н. Георгиева
Съдебни Велислава М. Гюрова
заседатели: Ася Анг. Асенова Добрева

при участието на секретаря Катя Г. Драганова
и прокурора С. Анг. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Лилия Н. Георгиева Частно наказателно дело № 20231100200167 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

Производството е по реда на чл. 434 от НПК във вр. с чл. 87 от НК.

З а **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** , редовно призова, се явява прокурор С..

ОСЪДЕНИЙТ Е. В. А. – редовно призован, не се явява. От същият е депозирана молба с искане делото да бъде разгледано в негово отсъствие, тъй като нямал финансова възможност да пътува до гр.София. Заявил е, че не разполага с доказателства за платените глоби и няма как да се сдобие с такива, тъй като са минали много години и не пази бележки. Поискал е да се уважи молбата за реабилитация, като излага доводи, че са налице условията за това, а от друга страна осъжданията му пречели да започне работа и да води нормален начин на живот.

Упълномощеният му защитник **АДВ. А. А.** – редовно призован, не се явява. От същият е депозирана молба в която сочи, че е ангажиран по друго дело, за което е приложил протокол по ЧНД №248/23г. по описа на Районен съд - гр. Плевен. Към молбата си адвокат А. е представил и други доказателства – призовка, разпореждане и удостоверение от съдебно-изпълнителната служба при Районен съд – гр.Левски за липса на изпълнителни дела по отношение на Е. А.. Поискал е наложената му глоба в предходното съдебно заседание да му бъде отменена, с оглед представените доказателства за ангажираността му.

СТАНОВИЩЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

ПРОКУРОР С.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становището на явилата се страна, намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

-

ПРОКУРОР С.: Няма да правя отводи на състава на съда, прокурора и секретаря. Нямам искания по реда на чл. 275 НПК.

СЪДЪТ, с оглед липсата на искания по реда на чл. 274 - 275 НПК, както и на основание чл. 276 НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДЕЛОТО СЕ ДОКЛАДВА с прочитане молбата на Е. В. А., депозирана чрез адвокат А. А. за допускане на съдебна реабилитация по реда на чл.87, ал.1 от НК.

Прочете се.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА изискани и постъпили по делото писмени документи във връзка с настоящото производство, както от адвокат А., така и служебно изисканите от съда, а именно:

- Удостоверение от НАП с изх. № 150202200208533/08.11.2022г. /на л.10 от делото на Районен съд – гр. Левски/ ;
- Удостоверение от СИС на Районен съд – гр. Левски с изх. №1905/12.09.2022г. /на л. 11 от делото на Районен съд – гр. Левски/ ;
- Удостоверение от СИС при Районен съд Левски от 27.02.2023г. ;
- Справка за съдимост ведно с бюлетини /3бр./;
- Справка от ГД „Изпълнение на наказанията“ за Е. А. за изтърпени наказания „лишаване от свобода“;
- писмо /2 бр./ от Окръжен съд – гр. Плевен /с вх. № 13741/14.02.2023г.; №14791/15.02.2023г. на СГС/, във връзка с Решение на Плевенски окръжен съд по НОХД № 127/1997г., в сила от 22.10.1997г., върнато на първа инстанция в Районен съд – гр. Левски на 24.10.1997г.;
- писмо от Районен съд - гр.Левски, вх.№ 15148/17.02.2023г. на СГС, относно информация за НОХД № 84/1995г., НОХД № 127/1997г. и НОХД № 76/1999г., с отбелязване, че по НОХД № 76/1999г. за Е. А. няма данни за платена глоба. Към писмото е приложено 1бр. заверено копие от споразумение №89/28.11.2007г. по НОХД № 747/2007г. по

- описа на Районен съд – Левски;
- Справка от СГП /вх. № 13999/14.02.2023г. на СГС/, за извършена проверка в ЦИССС, съгласно която срещу лицето Е. А. няма данни за образувани преписки и неприключени досъдебни производства;
 - Писмо от НОИ, вх. № 15208/17.02.2023г. с приложена справка за регистрирани трудови договори на името на Е. А.;
 - Справка /2бр./ от НСлС, /вх. № 14548/15.02.2023г.;15550/17.02.2023г./ на СГС, че по отношение на Е. А. няма неприключени наказателни производства - 2бр.;
 - Писмо от Държавна агенция „Архиви“, рег. № 021135/21.02.2023г. с приложени заверени преписи от Присъда от 13.12.2001г. по НОХД № 336/2001г. на Военен съд – гр. Пловдив, в сила от 29.12.2001г. и Присъда от 16.01.2003г. по НОХД № 288/2002г. на Военен съд – гр.Пловдив, в сила от 18.02.2003г.;
 - Писмо от Военен съд – Пловдив, с вх. № 14819/16.02.2023г. на СГС, относно съхранението на НОХД № 336/2001г. и НОХД № 288/2002г. в Държавна агенция „Архиви“;
 - 2 бр. характеристики за Е. А.;
 - Характеристична справка от Началника на РУ – гр. Левски за Е. А.;
 - 2 бр. справки от ТД на НАП – Велико Търново, офис Плевен, с вх. № 18737 от 27.02.2023г. и постъпила по имейл на 28.02.2023г. за образувани изпълнителни производства срещу Е. А.;
 - Писмо от СИС при Районен съд – гр.Левски от 27.02.2023г. за липса на образувани изпълнителни дела срещу А.;
 - Протоколно определение от 18.05.2012г., с което е одобрено споразумение по НОХД № 722/2012г. по описа на СНС, 2 НС.
 - Молба от адвокат А. А. – АК Плевен, вх. № 11415/08.02.2023г. на СГС, с приложени 2 бр. характеристики за Е. В. А. и 1 бр. удостоверение;
 - Молба от адвокат А. А. – АК Плевен, вх. № 11501/08.02.2023г. на СГС, с приложен болничен лист;

ПРОКУРОР С.: Намирам молбата за основателна. Няма да соча нови доказателства. Аргументи ще изложа в хода по същество. Да се приемат докладваните писмени документи като писмени доказателства.

СЪДЪТ, след съвещание и като изслуша становището на явилата се страна, намира че така докладваните документи са относими към воденото производство, допринасят за разкриване на обективната истина, поради което следва да се приемат като писмени доказателства по делото.

Воден от горното и на основание чл. 107, ал. 2 НПК

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА, ПРИЕМА И ПРИЛАГА по делото като писмени доказателства постъпилите по делото документи:

- Удостоверение от НАП с изх. № 150202200208533/08.11.2022г. /на л.10 от делото на Районен съд – гр. Левски/ ;
- Удостоверение от СИС на Районен съд – гр. Левски с изх. №1905/12.09.2022г. /на л. 11 от делото на Районен съд – гр. Левски/ ;
- Удостоверение от СИС при Районен съд Левски от 27.02.2023г. ;
- Справка за съдимост ведно с бюлетини /3бр./;
- Справка от ГД „Изпълнение на наказанията“ за Е. А. за изтърпени наказания „лишаване от свобода“;
- писмо /2 бр./ от Окръжен съд – гр. Плевен /с вх. № 13741/14.02.2023г.; №14791/15.02.2023г. на СГС/, във връзка с Решение на Плевенски окръжен съд по НОХД № 127/1997г., в сила от 22.10.1997г., върнато на първа инстанция в Районен съд – гр. Левски на 24.10.1997г.;
- Писмо от Районен съд - гр.Левски, вх.№ 15148/17.02.2023г. на СГС, относно информация за НОХД № 84/1995г., НОХД № 127/1997г. и НОХД № 76/1999г., с отбелязване, че по НОХД № 76/1999г. за Е. А. няма данни за платена глоба. Към писмото е приложено 1бр. заверено копие от споразумение №89/28.11.2007г. по НОХД № 747/2007г. по описа на Районен съд – Левски;
- Справка от СГП /вх. № 13999/14.02.2023г. на СГС/, за извършена проверка в ЦИССС, съгласно която срещу лицето Е. А. няма данни за образувани преписки и неприключени досъдебни производства;
- Писмо от НОИ, вх. № 15208/17.02.2023г. с приложена справка за регистрирани трудови договори на името на Е. А.;
- Справка /2бр./ от НСлС, /вх. № 14548/15.02.2023г.;15550/17.02.2023г./ на СГС, че по отношение на Е. А. няма неприключени наказателни производства - 2бр.;
- Писмо от Държавна агенция „Архиви“, рег. № 021135/21.02.2023г. с приложени заверени преписи от Присъда от 13.12.2001г. по НОХД № 336/2001г. на Военен съд – гр. Пловдив, в сила от 29.12.2001г. и Присъда от 16.01.2003г. по НОХД № 288/2002г. на Военен съд – гр.Пловдив, в сила от 18.02.2003г.;
- Писмо от Военен съд – Пловдив, с вх. № 14819/16.02.2023г. на СГС, относно съхранението на НОХД № 336/2001г. и НОХД № 288/2002г. в Държавна агенция „Архиви“;
- 2 бр. характеристики за Е. А.;
- Характеристична справка от Началника на РУ – гр. Левски за Е. А.;
- 2 бр. справки от ТД на НАП – Велико Търново, офис Плевен, с вх. № 18737 от 27.02.2023г. и постъпила по имейл на 28.02.2023г. за образувани изпълнителни производства срещу Е. А.;
- Писмо от СИС при Районен съд – гр.Левски от 27.02.2023г. за липса на

- образувани изпълнителни дела срещу А.;
- Протоколно определение от 18.05.2012г., с което е одобрено споразумение по НОХД № 722/2012г. по описа на СНС, 2 НС.
 - Молба от адвокат А. А. – АК Плевен, вх. № 11415/08.02.2023г. на СГС, с приложени 2 бр. характеристики за Е. В. А. и 1 бр. удостоверение;
 - Молба от адвокат А. А. – АК Плевен, вх. № 11501/08.02.2023г. на СГС, с приложен болничен лист;

ПРОЧЕТОХА СЕ И СЕ ПРИЕХА.

ПРОКУРОР С.: Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ, на основание чл. 283 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА, ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като писмени доказателства протоколите и писмените документи, приложени по делото като писмени доказателства, тъй като съдържат факти и обстоятелства, допринасящи за разкриването на обективната истина по делото.

Прочетоха се и се приеха.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна и поради това

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОР С.: Считам, че депозираната молба от осъдения А. за постановяване на реабилитация по отношение на него следва да бъде уважена. Налице са доказателства, че същият е имал добро поведение. По въпроса за невъзстановените имуществени вреди от умишлените престъпления, намирам, че изтичането на предвидения в закона давностен срок за принудително изпълнение не е основание да се приеме, че те не могат да бъдат възстановени, тъй като тези задължения стават естествени, но с оглед изключително дългият период от време, намирам, че тяхното невъзстановяването може да се приеме, че е по основателни причини, доколкото е изключително трудно да се намерят лицата и да бъдат възстановени вредите.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

СЪДЪТ, след като се запозна с всички материали, събрани по делото, изслуша становището на прокурора и след съвещание намери

следното:

Производството е образувано по депозирана молба от адв.А., процесуален представител на Е. В. А., с която е поискано да бъде извършена съдебна реабилитация по отношение на всичките му осъждания. Към молбата са приложени писмени доказателства, които според молителя удовлетворяват изискванията по чл.87 от НПК.

Служебно Съдът, с оглед необходимостта от изясняването на делото от фактическа и правна страна, е изискал в хода на производството и други писмени доказателства във връзка със съдимостта на А., изпълнението на наказанията и изпълнението на изискванията на закона.

Указано е на молителя и неговия защитник да представят доказателства относно заплащането на глобите, които са му били наложени по осъжданията, както и относно причинените вреди от престъпленията. В тази насока, в хода на производството, не са представени доказателства. В съдебно заседание молителят А. и неговият защитник не се явяват, като заемат становище чрез депозираните от тях молби (докладвани по-горе) да бъде допусната съд.реабилитация, тъй като са налице предпоставките за това.

От приложените по делото справка за съдимост и копия от бюлетини за съдимост се установява, че Е. А. е осъждан както следва:

По НОХД№ 84/1995Г. по описа на Районен съд – гр. Левски с присъда от 27.11.1995г., в сила от 11.12.1995г. е осъден за престъпление по чл.198, ал.1 вр. чл.26, ал.1 от НК, за което му е било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, отложено на основание чл. 66 от НК за изпитателен срок от 5 /пет/ години.

По НОХД№ 127/1997г. на Районен съд – гр. Левски с присъда от 26.09.1997г., в сила от 22.10.1997г. А. е осъден за престъпление по чл.195, ал.1, т. 2, 4 и 5 от НК, като му е било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година. Приведено е в изпълнение на основание чл.68 от НК и наказанието по НОХД №84/1995 г. на Районен съд – гр.Левски

Третото по ред осъждане на А. е по НОХД№ 76/1999г. Районен съд – гр.Левски със споразумение влязло в сила на 27.05.2000г., като е бил осъден за престъпление по чл.215, ал.1 от НК и му е наложено наказание „глоба“ в размер на 10 лева. С протокол от 15.05.2000г. е определено общо наказание на А. по същото дело и по НОХД №127/1997г., а именно „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ години, като е била присъединена и глобата в размер на 10 лева.

По НОХД №336/2001г. на Военен съд – гр.Пловдив, с присъда 13.12.2001г., в сила от 29.12.2001г., А. е признат за виновен по чл.381 от НК и по чл.207, ал.1 от НК, като са му били наложени съответно наказания „глоби“ в размер на 1000 /хиляда8 лева и 2 /два/ лева. Определено е общо наказание на основание чл.23, ал.1 от НК „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева.

По НОХД №288/2002г. по описа на Военен съд – гр. Пловдив с присъда от 16.01.2003г., в сила от 18.02.2003г., А. е осъден по чл.195, ал.1 от НК, като

му е било наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 5 /пет/ месеца. На основание чл.25, ал.1 вр. чл.23 ал.1 от НК е определено общо наказание по осъжданията на А. по НОХД №127/1997г., НОХД №76/1999г., НОХД 336/2001г. и по воденото дело, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от 1 /една/ година, като е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева. Приведено в изпълнение е и наказание по НОХД 84/1995г. на Районен съд – гр. Левски.

По НОХД №747/2007г. на Районен съд – гр. Левски е било одобрено споразумение с протоколно определение, влязло в сила на 28.11.2007г., като А. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл.354а, ал.5, вр. ал.3, т.1 от НК. Наложено му е наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева.

Последното осъждане на А. е по НОХД №722/2012г. на СНС. Одобрено е било споразумение с протоколно определение, влязло в сила на 18.05.2012г., като А. е бил осъден за престъпления по чл.321, ал.3, т.1 вр. ал.1 от НК и по чл.354а, ал.2 вр.ал.1 от НК, по чл.339, ал.1 от НК. На основание чл.23, ал.1 от НК му е било определено едно общо наказание а престъпленията, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години при първоначален „строг режим“ на изтърпяване, като от наказанието е било приспаднато предварителното задържане в хода на досъдебното производство. Видно от свидетелството за съдимост и отбелязването в него, наказанието е изтърпяно изцяло от страна на А., като същият е бил освободен от Затвора в гр. Плевен на 11.06.2014г.

Реабилитация, с акт на съда може да бъде постановена, когато лицето е било осъдено с няколко отделни присъди, включително и когато те са постановени от различни по степен съдилища. Такъв е и настоящият казус, като в случая съобразно разпоредбата на чл. 433, ал. 2 от НПК компетентен да се произнесе по молбата за реабилитация на осъдения А. е именно СГС, доколкото Специализирания наказателен съд е закрит и негов правопреемник е Софийски градски съд. Именно Специализиран наказателен съд - закрит е наложил и най-тежкото наказание (3 години лишаване от свобода) по последното осъждане на А..

Реабилитация по съдебен ред може да иска само осъждано лице, то в производство по чл. 434, ал. 1 от НПК, съдът следва, да се произнесе по допустимостта на молбата за съдебна реабилитация, като извърши преценка дали е настъпила реабилитация по право относно визираните осъждания. Тази преценка следва да установи дали съществува правен интерес у молителя да иска съдебна реабилитация, тъй като ако е реабилитиран по право, той няма да има процесуална легитимация, а това, от своя страна, ще е основание за недопустимост на молбата.

По отношение на описаните по-горе осъждания на А. не е настъпила реабилитация по право по чл. 86 от НК. Достатъчно основание за този извод се съдържа във факта, че след осъждането му по НОХД № 84/1995 год. и преди изтичането на сроковете по чл. 86, ал. 1 т. 2 и т. 3 от НК е извършил

други умишлени престъпления от общ характер, наказуеми с лишаване от свобода, за които е бил признат за виновен и осъден по НОХД № 127/1997 год., НОХД 76/1999 год., НОХД 336/2001 год., НОХД №288/2002 год., НОХД №747/2007 год. и НОХД №722/2012 год.

Относно осъжданията на молителя А. не е настъпила реабилитация по чл. 88а от НК, тъй като се касае за няколко на брой осъждания за престъпления, за които лицето не е реабилитирано. Предвид разпоредбата на чл. 88а, ал. 4 от НК, осъжданията за тези престъпления и последиците от тях се заличават след изтичането на предвидените срокове за всички осъждания. За извода, че не е настъпила пълната реабилитация по право напълно достатъчен е фактът, че за осъждането на А. по НОХД № 722/2012 г. не е изтекъл 10 - годишният срок по чл. 88а, ал. 2 вр. ал.1 от НК, който е започнал да тече на 11.06.2014 г. и който би следвало да изтече едва на **11.06.2024 г.** При това положение, след като към момента не са изтекли сроковете по чл. 88а от НК за всички осъждания на А., то очевидно предвид цитираната разпоредба на чл. 88а, ал. 4 от НК не е настъпила пълна реабилитация по право. В тази хипотеза (на няколко осъждания), за да настъпи пълна реабилитация по право за тях, е необходимо да са изтекли сроковете за всички осъждания, което към момента обективно още не се е случило. Съгласно законовото разрешение в чл. 88а, ал. 4 от НК в случаите на извършени няколко престъпления, за които не е настъпила реабилитация, не е възможно да настъпи абсолютна реабилитация само за някои от престъпленията, а за други да не настъпи (в този смисъл виж решение № 216 от 04.06.2015 г. по н.д. № 647/2015 г., I н.о. ВКС).

Предвид гореизложеното, след като към момента молителят А. не е реабилитиран по право за описаните осъждания, то без съмнение за него съществува правен интерес да иска постановяването на съдебна реабилитация относно тези осъждания. В този смисъл и молбата му е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от НК първата предпоставка за допускането на съдебна реабилитация е да са изтекли три години от изтичане срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание, респ. да е изтекъл тригодишен срок от изтърпяването на наложеното с присъдата наказание.

Когато присъдите са повече от една и когато наказанията по предходните присъди са били вече изтърпени срокът по чл. 87, ал. 1 от НК започва да тече от изтърпяване на наказанието по последната присъда (Определение № 590 от 29.12.1977 г. по н.д. № 604/1977 г., II н.о. на ВС, Решение № 447 от 18.11.2014 г. по н.д. № 1429/2014 г., III н.о. на ВКС). В настоящия казус последното изтърпяно от осъдения А. наказание е това по последната по време постановена спрямо него присъда, а именно – 3 години „Лишаване от свобода“ , наложено му по НОХД № 722/2012 г., което е изтърпяно на 11.06.2014 год. Тригодишният срок по чл. 87, ал. 1 от НК е започнал да тече именно от тази дата и съответно е изтекъл на 11.06.2017 г. В този тригодишен период от време, а и след това А. не е извършил никакво друго престъпление, включително и такова, наказуемо с лишаване от свобода

или с по-тежко наказание. С оглед горното, настоящият съдебен състав приема, че е налице първата изискуема предпоставка на чл. 87, ал. 1 от НПК.

От друга страна, от събраните към момента доказателства по делото се установява добро поведение на осъдения А. след последното му осъждане, респективно след последното изтърпяно от него наказание лишаване от свобода. В този смисъл са приетите по делото три броя характеристики относно личността на осъдения А., едната от която е от РУ – Левски, в района на което полицейско управление живее лицето. Сочи се, че А. не е регистриран за противообществени прояви след осъждането му по НОХД №722/2012 год. Данните за добро поведение на осъдения след изтърпяването на последното наказание до настоящия момент се потвърждават и от приетите по делото удостоверение от НСлС и справка от СГП, от които е видно, че срещу него няма повдигнати обвинения по неприключили наказателни производства и няма новообразувани наказателни производства. Действително посредством справката от НОИ, се установява че А. няма регистрирани трудови договори на свое име от 01.01.2012 год., но това обстоятелство не опровергава изводът за добро поведение, доколкото е всеизвестно, че осъждани лица биват рядко наемани по трудово – правни отношения.

Следващата законова предпоставка, която се изисква да бъде изпълнена, за да бъде постановена съдебна реабилитация, е визирана в текста на чл. 87, ал. 1, т. 2 от НК и съгласно която вредите от престъпленията следва да са реално възстановени. Всяка различна интерпретация на законовия текст би довела до едно неоправдано благоприятстване на положението на осъдения.

От материалите по делото се установява, че Съдът е отправил два пъти покана към А. и неговият защитник да представят доказателства за възстановените имуществени вреди от престъпленията. Такива до момента не са постъпили. По делата, по които е било сключено споразумение, по аргумент на чл. 381, ал.3 от НПК е налице презумпция, че имуществените вреди от престъпленията са били възстановени. Този извод не може да се направи по осъжданията на А. по НОХД №84/1995 год. по описа на РС – Левски, по НОХД №127/1997 год. по описа на РС – Левски, по НОХД №336/2001 год. по описа на ВС – Пловдив, по НОХД №288/2002 год. по описа на ВС – Пловдив. Предмет на посочените осъждания са престъпления против собствеността и липсват каквито и да е доказателства от страна на молителя да са били възстановени вредите от същите.

Във връзка с данните за невъзстановяването на вредите от престъпленията, следва да се вземе предвид, че осъденият сам се е поставил в това положение, извършвайки престъпните деяния, за които са му били наложени наказания и не би могъл да черпи права от последиците от собственото си недобросъвестно поведение. Принудителното изпълнение на имуществено задължение е предвидено като възможност при липса на доброволно изпълнение, което във всички случаи е най - желателно. Осъденият не би могъл да се позовава дори и на бездействието на носителите на вземането срещу него, тъй като това не е пречка за доброволно

изпълнение, нито пък означава, че пострадалите са загубили интерес от изпълнение на дължимото. Доводът на адв. А. за изтичане на погасителната давност по смисъла на чл. 87, ал. 2 от НК, също не може да бъде споделен и е неоснователен, тъй като настъпването на погасителната давност не дерогира общото правило на чл. 45 от ЗЗД, съгласно което всеки е длъжен да възстанови вредите, които виновно е причинил другиму. Изтичането на давността не лишава длъжника от възможността да изпълни дължимото, а единствено би могло да осуети предприети от кредитора действия по принудително изпълнение, насочени върху имуществената сфера на длъжника и то в случай, че последният направи възражение в тази насока. Под уважителна причина (каквито в случая изобщо не се сочат) по смисъла на горепосочената разпоредба следва да се разбира такова обективно положение, което поставя осъденото лице в безусловна невъзможност да погаси дължимото, макар и да е налична воля за това, а не молителят сам да се е поставил в невъзможност за това. С оглед на горното, липсата на реално възстановяване на вредите (за което до момента А. е имал такава възможност), води до извод, че посочената предпоставка не е изпълнена.

Последната изискуема от закона предпоставка е разписана в текста на чл.87, ал. 3 от НК и според същата, когато наред с наказанието лишаване от свобода е наложено наказание лишаване от права по чл. 37, т. 6-8 НК или пробация следва да е изтекъл срокът и на това наказание, а ако е наложена глоба, тя да е изплатена.

Видно от материалите по делото не са представени доказателства относно заплащането на глобите, които са били наложени на Е. В. А. по осъжданията му по НОХД №76/1999 год. по описа на РС-Левски, по НОХД №336/2001 год. и по НОХД №288/2002 год. , и двете по описа на ВС – Пловдив и НОХД №747/2007 год. по описа на РС-Левски.

От приложената по делото справка за съдимост се установява, че с определение на ВС – Пловдив по НОХД 288/2002 год. на основание чл.25, ал.1 вр. чл.23, ал.1 от НК е било определено едно общо наказание на А. за осъжданията му по НОХД №76/1999 год. по описа на РС-Левски, по НОХД №127/1997 год. по описа на РС – Левски, по НОХД №336/2001 год. и по НОХД №288/2002 год. по описа на ВС – Пловдив, а именно наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 1 година, към което е присъединено наказанието ГЛОБА в размер на 1000лв. Посочените осъждания следва да се третираят като едно осъждане поради приетите налични условия за групиране на наказанията по тях. Въпреки това, доказателства за плащането на посочената глоба от 1000лв., както и на тази по НОХД № 747/2007 год. по описа на РС-Левски в размер на 200 лв. не са представени.

В случая, с оглед на наведеното от защитата на молителя искане и предвид ТР №2 от 28.02.2018 год. по т.д. № 2/2017 год., ОСНК на ВКС, следва да се изчислят погасителните срокове. Действително, предходната предпоставка не е изпълнена, но настоящият състав следва да стори това за яснота на страните по делото.

От материалите по делото и изисканата информация от НАП, ТД –

В.Търново, офис Плевен, се установява , че по отношение на А. са били образувани изпълнителни производства за събиране на глобите:

- по НОХД №336/2001 год. по описа на ВС – Пловдив

Образувано е било изп.производство №15020002811/2002 год. и е било прекратено на 19.08.2016 год., като не са постъпвали суми за погасяване на посоченото задължение;

- По НОХД №288/2002 год. по описа на ВС – Пловдив

Образувано е изп.производство № 15020002811/2002 год. и е било прекратено на 19.08.2016 г.

По горните две дела съобщенията за доброволно изпълнение са били издадени на 21.05.2009 год., като не са били предприемани действия по принудително събиране на глобите.

- По НОХД №747/2007 год. на РС-Левски

Образувано е било изп.производство, за което съобщението за доброволно изпълнение е било издадено на 21.05.2009 год., а производството е било прекратено на 11.01.2019 год. По изп.дело не са постъпвали суми за погасяване на задължението от страна на А..

От материалите по делото се установява, че са събирането на глобата в размер на 10 лв. по НОХД №76/1999 год. по описа на РС – Левски, липсват данни да е било образувано изпълнително производство, поради което и се приема че такова не е било образувано и водено.

В тази хипотеза (касателно НОХД №76/1999 год.), когато е наложено наказание глоба, същото не е било изпълнено и за събирането ☐ не е било образувано изпълнително производство, реабилитацията е допустима след последователното изтичане на давността по чл.82, ал.1, т.5 от НК или по чл.82, ал.4 вр. ал.1, т.5 от НК, според това дали е прекъсвана или спирана, и на срока за реабилитация по чл.86, чл.87 или чл.88а от НК. В случая началният момент, от който започва да тече срокът за реабилитация, е този на изтичането на обикновената давност за изпълнение на наказанието, ако не са предприети действия за спиране или прекъсване на давността. Предвид липсата на данни за образувано изпълнително производство срещу А., настоящият състав намира че давността не е била прекъсвана или спирана, предвид което обикновената давност (в размер на 2 години съгласно чл.82, ал. 1, т.5 от НК) за изпълнението на наказанието ГЛОБА по това осъждане е изтекла 27.03.2002 год. Сроковете по т.3 на ТР са изтекли съответно и последователно както следва: тригодишният срок по чл.82, ал.4 вр. ал.1, т.5 от НК е изтекъл на 27.03.2005 год. и след него тригодишният срок по чл.87, ал.1 от НК (с оглед липсата на предпоставки за приложението на чл.86 и чл.88а от НК) е изтекъл на 27.03.2008 год.

Досежно осъжданията на А. по НОХД №336/2001 год. по описа на ВС – Пловдив, НОХД №288/2002 год. по описа на ВС – Пловдив и НОХД №747/2007 год. на РС-Левски, при изчислението на реабилитационните срокове следва да се има предвид хипотезата на т.4 от цитираното по-горе ТР. В тези случаи, реабилитацията е допустима и при неизпълнено наказание

ГЛОБА, когато за събирането □ е било образувано изпълнително производство. Необходимо е последователно да са изтекли давностните срокове по чл.82, ал.1, т.5 от НК или по чл.82, ал.4 вр. ал.1, т.5 от НК и сроковете по чл.86 - чл.88а от НК, но по времето от образуването до прекратяването на изпълнителното производство, абсолютна давност не тече. Предвид данните от НАП, ТД – В. Търново, офис Плевен и постъпилата справка за образуваните изпълнителни дела, посочени по - горе срещу А., не може да се приеме че всички давностните и реабилитационните срокове са изтекли.

- по НОХД №288/2002 год. и по НОХД 336/2001 год. – обикновената давност не е била изтекла и е било образувано изпълнително производство. По аргумент на ал.5 на чл.82 от НК, обикновената давност ще започне да тече в момента, в който наказанието стане неизпълнимо. Изпълнителното производство е било прекратено на 19.08.2016 год. и следователно двегодишната обикновена давност е изтекла на 19.08.2018 год. Едва след този срок са започнали да текат сроковете по т.4 от ТР (последователно по чл.82, ал.4 вр. ал.1, т.5 от НК и сроковете по чл.87 от НК), а именно общо шест години – изтекли са на 19.08.2022 година.

Не така стои въпросът с осъждането на А. по НОХД №747/2007 год. За събирането на глобата по това осъждане е било образувано изп. дело (видно от справката на НАП, офис Плевен), което е било прекратено на 11.01.2019 г. По аргумент на **ал.5 на чл.82 от НК**, обикновената давност ще започне да тече в момента, в който наказанието стане неизпълнимо и следователно двегодишната обикновена давност е изтекла на 11.01.2021 год. Сроковете по т.4 от ТР (последователно по чл.82, ал.4 вр. ал.1, т.5 от НК и сроковете по чл.87 от НК), а именно общо шест години – **ще изтекат на 11.01.2027 година**. Т.е. в случая по посоченото осъждане не са изтекли сроковете, посочени в ТР №2/2018 год. на ОСНК, ВКС, за да се приеме че реабилитацията е допустима и при неизпълнено наказание, чиято изпълнимост е погасена по давност.

Не на последно място, трябва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 87 от НК, предоставя една правна възможност на съда да постанови съдебна реабилитация, ако са изтекли 3 години от последно изтърпяното наказание, в които осъденият не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с друго по-тежко наказание и ако осъденият е имал добро поведение, съответно е възстановил вредите при умишлено престъпление. Посочената норма не вмениява задължение за съда да постанови съдебна реабилитация, още повече, когато не са налице убедителни данни за плащането на глобите и възстановяването на вредите, както е в настоящия случай.

Ето защо молбата на Е. В. А., депозирана чрез адв.А. за постановяване на съдебна реабилитация по всички негови осъждания до сега, следва да се остави без уважение.

ОПРЕДЕЛИ:

Водим от изложеното и на основание чл. 436, ал. 1 от НПК, СЪДЪТ
ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на **Е. В. А. с ЕГН *******,
за постановяване на съдебна реабилитация по всички осъждания до
момента.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест по реда на глава
XXI НПК пред САС.

Препис от определението да се изпрати на молителя Е. В. А. и на
неговия защитник - адвокат А..

СЪДЪТ, след като взе предвид депозираните доказателства от адвокат
А. А., намира, че неявяването му в предходните съдебни заседания е било
поради наличието на уважителна причина, поради което наложената му глоба
в размер на 300 лева следва да бъде отменена.

Воден от горното,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ОТМЕНЯ наложената глоба на адвокат А. А. в размер на 300 /триста/
лева с протоколно определене от 22.02.2023г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Да се изпрати препис на адв. А..

Съдебното заседание приключи в 11:55 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____